

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gavdendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1664

Tractatvs VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

manifestam? Scelera certè si abfuisent, numquam cruentum illud sacrificium in arâ Crucis fuisset immolatum. & tamen maior ex illâ morte, ad Patris offensi gloriam facta est accessio, quàm per omnia quotquot fuerunt, aut erunt scelera, possit detrahi. Rursus scelera si committi non potuissent, certè neque Dei legesferentis Dominium, & Iurisdicctio; neque scelera tolerantis Patientia; neque Misericordia condonantis; neque Amor pœnitentem complectentis vnquam mundo patuissent; hominemque latuissent præclarissima attributa Dei. En vt ad Gloriam Dei manifestandam maximè faciant ea, quæ tu Diuinorum ignarus, Diuinitati credebas officere.

Ratio ter-
tia

Adde quòd & aliena scelera, rebus etiam humanis conduce-
re videam. Præbent enim ea probis patiendi materiam ingèn-
tè, virtutis exercendæ campum aperiunt, Martyriorum quin
imò gloriam Deo afferunt. non enim tot fortissimis sanctissimis-
que viris gauderet Ecclesia, nisi tyrannorum scelera permisisset
Deus. Denique præclarissima Diuinæ Gloriæ augmenta dabunt
scelerati. Iustitiæ vindicatiuæ, æternitate totâ, daturi documen-
ta. Hinc sanè illud conficio, maximè è Dei gloriâ esse, peccata
permitteri; nam vt præclare Augustinus: *Non enim Deus omnipo-
tens (quod etiam infideles testantur, Rerum cui summa potestas)
cum summè bonus sit, villo modo sineret mali aliqui esse in operibus
suis, nisi vsque ad eum esset omnipotens. Et bonus, vt bene faceret etiam
de malo.*

33.

D. Aug in
Enchir.
c. 10. & 11.

TRACTATUS VII.

Neque sce-
leratos in
hoc mundo
esse felices
conqueri
possumus.
Magnâ id
ratione id
permittit
Deus.

Hinc verò iam prorsus capio, alterum querelarum, perturba-
tionumque argumentum; quodque non paucos excruciat.
*Quare scilicet via impiorum prosperetur, et taceat Deus deu-
rante impio iustior se?* Cur sceleratissimis hominibus fortuna
sit prospera, optimo cuique aduersa. Præterquam enim quòd
hæc impiorum felicitas fidem meam quàm maximè confirmet;
cùm id mihi exinde manifestum fiat, aliam post hanc superesse
vitam, aliud tempus expectandum, quò præmia Virtuti, scele-
ribus supplicia sint deputanda; cùm iustus sit Deus, neque ta-
men in hæc vitâ aut supplicia à cunctis exigat, nec verò cunctis
etiam præmia largiatut; illud præterea ex hæc tam inæquali for-
tunarum

34.

Hier 11.
Habac. 11.

Sen l. de
Prou c. 5.

fortunarum distributione existit commodi, quod hinc liquido discam, nec bona esse, nec mala quæ vulgus eo nomine stultè appellat. Hoc igitur, vt rectè Seneca, *est propositum Deo; Sapienti viro ostendere, hec que vulgus appetit, que reformidat, nec bona esse nec mala; apparebunt autem bona esse, si illa non nisi bonis viris tribuerit; & mala esse, si malis tantum erogauerit.* Alia itaque necesse est esse bona, quæ solis bonis tribuantur. Et hoc rursus spem acuit expectatione futuri.

35. Et verò quid me tam vaga & inæqualis fortunarum deliciarumque distributio tantopere torquet? Illud enim cum mecum perpendo, manifestè comperi, nec malos omnes à bonâ fortunâ excludendos; neque bonos etiam omnes, & solos, felices esse debuisse. Nam si mali omnes & soli felices sunt, iam passim homines peruersi fient, vt sint fortunati. Rursus si mali omnes à fortunâ bonis excluduntur, peiores longè euadent. Diuinumque Numen offendens quasi iniuriâ irritati: præterquam quod miserijs efferati, iura omnia etiam humana pertringentes, totam maleficijs, furtis, & rapinis perturbaturi sint Rempublicam. Neque rursus boni omnes & quidem soli, felices esse possunt; plurimi enim delicijs peruersi, Virtutis semitâ deserta, in omne prolaberentur nefas. Nec rursus omnes bonos infelices esse conuenit, ne non sit qui Diuinum cultum diuitijs promoueat, aut qui sceleratorum hominum impudentiâ, pro dignitate se opponat. Nihil itaque de tantâ fortunarum inæqualitate habeo quod conquerar, quam video inducendam omninò fuisse, vt rectè sibi constarent omnia.

Neque aliter fortunarum distributio esse debuit, quâ bonos inter malosque promiscua.

TRACTATUS VIII.

36. Non minus insanum esse iam perspicio, quod me tanta ingeniorum, geniorumque diuersitas, quanta inter homines reperitur hætenus perturbat: quasi si è re nostrâ non esset, tam multos reperiri homines stupidos, amentes, tristi indole, retricos, deformes, colericos, præcipites, tardos, sanguineos, atrabilarios, fungos denique & stipites; quibuscum tamen necessariò viuendum est, non sine summo tædio & molestiâ; vbi sanè iucundissima videtur futura vita, eiusdem si forent homines indolis & naturæ. Stultas profectò eiusmodi cogitationes esse illicito comperi,

Ingeniorumque diuersitas maxima esse debuit.